

СУРА 70. НЕБЕСНИТЕ СЪПАЛА (АЛ-МААРИДЖ)

<http://redjep.wordpress.com/сура-70-небесните-стъпала-ал-мааридж/>

March 4, 2012

СУРА 70. НЕБЕСНИТЕ СЪПАЛА (АЛ-МААРИДЖ)

Сура «ал – Мааридж»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

В името на Аллах, Милостивия, Милосърдния!

1. Един човек попита за
неизбежното мъчение.

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

2. Никой не ще го отблъсне от
неверниците.

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

3. То е от Аллах, Владетеля на
небесните стъпала.

مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

Всевишния е избличил невежеството на упорстващите невярващи, които искат от Аллах по – скоро да извести за обещаното наказание. Те се присмиват над истината, явно я отричат и считат предупреждението на Пратеника на Аллах с.а.в за невъзможно. За тяхното упорство и неверие те ще бъдат удостоени с наказания, които никой не е в сила да предотврати или отмени. Един от тези, които считат Корана за лъжа, бил ан-Надр б. ал-Харис ал – Кураши. Той се обърна към Аллах със словата: «О Аллах! Ако това е истина, то изпрати на нас град от камъни от небесата и ни изпрати мъчително наказание».

Аллах непременно ще ги накаже. На едни Той ускорява страданията и ги наказва още в този свят. А на други Той дава отсрочка до Отвъдния живот, където ги очаква безмилостно наказание. Ако те бяха познали Аллах и Неговото величие, величието на силата Му и абсолютното съвършенство Неговите имена и качества, то не биха търсили Божието наказание, а биха се покорили на Аллах и биха Го споменавали с почит. Затова Аллах подчертава своето величие, опровергавайки тези най – непристойни и необмислени речи. Той описва себе си като Владетеля на степените, т.е. Владетеля на величието и почитта, на могъществото и върховната власт над всички творения.

4. Ще се въздигнат към Него
мелайкетата и Духът [Джебраил]
в Ден, колкото петдесет хиляди
години,

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مُقَدَّارُهُ
خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

Това се отнася за всички души – и добродетелни, и грешни. След смъртта душата на праведника се възнася към Аллах, и пред нея едно след друго се откриват небесата, докато, накрая, тя не достигне седмото небе, над

което се е възцерил великия и могъщия Аллах. Обитателите на небесата приветстват душата и се молят за нея, и тя изпитва невероятно щастие от близостта към своя Създател и ликува за това. Оказва и се заслужена чест и щедра похвала. Душата на грешника също се издига към небесата, но на нея не разрешават да стъпи даже на първото небе и я връщат на земята.

Всевишния е съобщил, че меляйкетата и душа отивайки към Аллах, преодоляват огромни разстояния в продължение на един ден благодарение на това, че Аллах е облекчил за тях този път и ги е направил нежни и меки творения, надарени с висока скорост. Придвижвайки се по този начин, те преодоляват разстоянието от началото на изкачването до края, където завършва висшия свят, за петдесет хиляди години. Такова е великото царство на Аллах. Това е – необятната вселена, състояща се от висш и земен свят. Сътворил ги е и ги управлява един цар – Величественият Аллах.

На Него му е известно всичко, което се случва в душите им и което извършват техните ръце, какво ги очаква в земния живот и в отвъдния живот. Той е милосърден към Своите раби и добродетелен към тях. Неговата милост обхваща всичко съществуващо, и всичко което се подчинява на Неговите закони: законите на вселената, законите на шериата и законите на справедливото възмездие.

Горко на тези, които не са познали Неговото величие, които са търсили неговото наказание, и желаят да изпитат могъществото на Аллах или за да се убедят в Неговата безпомощност!

Хвала на Аллах, кроткия и състрадателен Господ, който е отсрочил деня на своето възмездие до определения срок и не оставя Своите раби в забвение. Те го обожават, а Той търпи тяхната несправедливост и даже ги дарява с благоденствие и препитание.

Такова е едно от тълкуванията на този благороден аят, от който следва, че става дума за изкачването на меляйкетата и душата в този свят. За това също свидетелства текста на предишният аят.

Съгласно друго тълкуване, това ще се случи в Деня на възкресението, когато Всевишния Аллах ще демонстрира на рабите Своето могъщество и величие в пълна мяра. Те ще видят, как меляйкетата и душите ще се изкачват към Аллах и ще се спускат от Него, изпълнявайки божествената воля и изпълнение на неговите указания.

Що се отнася до споменатите петдесет хиляди години, то това означава, че Съдния ден ще бъде мъчителен и продължителен, и само на правоверните Всевишния Аллах ще облекчи това чакане.

5. затова търпи с прекрасно
търпение [о, Мухаммад !

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

Търпеливо призовавай своя народ към Аллах, и нека търпението твое бъде неизчерпаемо. Изпълнавай своя дълг, не знаейки нито досада, нито разочарование. Бъди покорен на волята на Аллах, проповядвай сред Неговите раби единобожието и не обръщай внимание на това, как те отказват да те последват и не желаят да спечелят вечните блага в дженнетта. Наистина, търпението допринася в това дело огромна полза.

6. Те го виждат далечен.

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا

7. А Ние го виждаме близък.

وَنَرَاهُ قَرِيبًا

Тук става въпрос за Деня на възкресението, когато невярващите ще получат наказанието, което те са търсили. Но днес те не са способни да различат истината. Те са толкова нещастни и очудени, че възкресението, което ги очаква, им се вижда много далеч. Аллах обаче казва, че този ден близко. Въпреки това, Той е добър и прощава, и затова не бърза с наказанието. Той знае, че то непременно ще настъпи, а всичко, което непременно идва, може да се счита

за близко. По - нататък Всевишния Аллах описва ужасите на Съдния ден и казва:

8. В този Ден небето ще е като
разтопена мед (или като масло;
или кървав гной),

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

9. и планините ще са като вълна,

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

В този ден ще се случат велики събития. Небето ще наподобява разтопен метал, т.е. ще гърми и тряска, подобно на разтопено олово, и ужасите от тази картина ще бъдат неописуеми. Планините ще бъдат меки, като разчесана вълна, а след това ще се превърнат в развезана прах и ще изчезнат.

Когато подобни неща се случат с тези могъщи създания, то какво да кажем за слабия човек, който ще има безмерна тежест и бременост от неговите грехове? Наистина, неговата душа ще отиде в петата, и той ще се отрече от всички, които са го обкръжавали.

10. и не ще пита приятел за
приятеля,

وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

11. въпреки че ще се виждат.
Престъпникът ще желае, да би
се откупил от мъчението в този
Ден с децата си,

يُبْصِرُونَهُمْ يَوْمَ يُكَفِّرُ لَوْ يُفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ
بِبَنِيهِ

12. своята съпруга и своя брат,

وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ

13. и рода си, който го
подслонява,

وَقَصِيْبَتِهَا الَّتِي تُتَوَكَّلُ عَلَيْهَا

14. и всички, които са на земята,
само за да се спаси.

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

Човек ще види своите някога любящи го и любими роднини и приятели, но ще бъде съвършено безразличен към тях, и затова той даже няма да се поинтересува за техните дела. Ще прекъснат родствените връзки, и ще изчезне бившата любов. Всеки човек ще се интересува само от собствената си съдба. Освен това, грешника ще иска да се откупи от наказанието с роднините си, които в този свят често са му помагали и съдействували. Нито един човек няма да може да помага на друг, а тези, които ще получат право да се застъпят за когото и да е, ще се застъпят само с позволение на Аллах. И даже ако грешника се опита да се откупи от справедливото възмездие с всички хора които той познава, или даже всички жители на земята, това няма да му помогне.

15. Ала не! Това е лумнал Огън,

كَأَنَّهَا لَظْفَى

16. смъкващ кожата,

نَزَّاعَةً لِّلشَّوْىِ

17. зове той всеки, който
обръща гръб на вярата и се
отвърща

تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى

18. и трупа, и не раздава.

وَجَمَعَ فَأَوْعَى

Те няма да могат да надхитрят Аллах и няма да намерят за себе си помощник. Ще стане обещаното от техния Господар, и тогава ни роднини, ни приятели ще се притекът на помощ на невярващите. Тяхната съдба ще бъде лумналият адски огън, който изгаря със своята жар всички части на човешкото тяло и всички вътрешни органи. Той зове към себе си тези, които са отхвърлили истината и считали за ненужно да я следват, който е трупал състояние и не е раздавал от него, което е могло да му допринесе полза и да го защитити от ада. И ето сега

Огъня в преизподнята го зове към себе си и е готов да го погълне, разгорявайки се с нова сила.

19. Човекът бе създаден
колеблив ,

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

20. щом го настигне злото -
страхлив,

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

21. а щом го настигне доброто -
скъперник.

وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

Човек е страхлив и колеблив, и тази черта изначално е присъща на неговия характер. Той се безпокои от това, какво може да го сполети нищета или болест, че той може да се лиши от любими вещи, любим човек или син. Той не иска да понесе твърдо тежестта на Божието предопределение и доволствува със своята съдба. Тъй не раздава от това, с което го е дарил Всевишният Аллах, не благодари на Господа за Неговата милост и добро. Изпадайки на беда, той се безпокои само за себе си, как да се спаси от нея, и отказва да помага на другите.

22. освен отслужващите
молитвата,

إِلَّا الْمُصَلِّينَ

23. които в своята молитва са
постоянни,

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

24. и в чиито имоти е заделен
дял

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّغْلُومٌ

25. за просяка и бедняка,

لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

26. и които смятат за истина
Съдния ден,

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

27. и които се страхуват от
мъчението на своя Господ,

وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ

28. мъчението на техния Господ
не е безопасно,-

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

29. и които целомъдрието си
пазят,

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

30. освен за техните съпруги или

إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ

за владените от техните десници. Те не ще бъдат упреквани.

مَلُومِينَ

Изброените качества в предишните айети не се отнасят за извършващите молитвата, които притежават тези качества истинно вярващите, затова

че в радост те благодарят на Аллах и вършат праведни дела заради това, че Аллах а.в ги е дарил с благо, а в мъка търпеливо носят трудностите и се надяват на възнаграждение от Всевишния. Те редовно извършват задължителната молитва в определеното за тях време, изпълнявайки всички изисквания. Те не са като тези, които въобще не извършват намаз, или го извършват от време на време, не придържайки се към установените правила. Те раздават зекят и доброволна саадака на просещите милостиня и нуждаещите се бедни, които не просят от хората помощ и на които другите не обръщат внимание.

Те вярват във всичко, за което е съобщил Аллах и съобщили Неговите пратеници, не съмнявайки се нито във въздаянието за извършените дела, нито във възкресението, готвят се към Последния живот и се стремят към него. Те знаят, че вярата в Съдния ден е невъзможна, ако човек не е убеден в правдивостта на Божия пророк и Писание. Те се страхуват от божието наказание и затова избягват всичко, което обрича човека на адските мъки. Наистина, от това наказание следва да се страхуваме и да се пазим от него.

Те пазят своите полови органи и не встъпват в любовни връзки, които е забранил Аллах. Те избягват прелюбодеянието, извращенията и разврата, нямат полова близост с жена (в аналния отвор) и по време на менструация. Те също така пазят своите срамни места от любопитни погледи и позволяват да се докоснат до тях само тези, на които това е разрешено. Те странят от всеки, който може да ги доведе до порок или разврат. Те имат полова близост само със своите жени и не заслужават порицание.

31. А които се стремят към друго освен това тези са престъпващите.

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

А щр се отнася до тези, които не желаят да се ограничават със своите жени, то те престъпват предела на позволеното от Аллах и извършват забраненото. Този аяет свидетелства за това, че временния брак е забранен в шериата, ако жената, с която встъпват в подобна връзка, не се явява жена, позволена според шериата.

32. И които повереното на тях, и техния обет съблюдават,

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

33. и които в своите свидетелства са правдиви,

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

34. и които молитвите си усърдно отслужват,

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

Те пазят повереното им за съхранение и полагат усилия за това, да изпълнят своето задължение и даденото обещание. Това се отнася към всички задължения, които поема човек. Това е – обет, който той дава на своя Господ и за които не казва на никого, освен Аллах, тайни и ценности, които му са доверяват другите хора, а също обещания, които той

39. Ала не! Сътворихме ги от онова, което знаят.

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ

Няма да се сбъдне това което те искат, и няма да им помогнат дори лъжливите усилия. Нима Ние не ги сътворихме от изливаща се течност, излизаща между задната част на стомаха и гръдните кости. Те са слаби и не са в състояние да допринесът ни полза, ни вреда даже на самите себе си. Те не са властни нито над смъртта, нито над живота, нито над възкресението.

40. И не! Кълна се в Господа на изгревите и на залезите, Ние сме способни

فَلَا أَفْسِمُ رَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ

41. да ги заменим с по-добри от тях. И не ще бъдем възпрени.

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

Всевишния се кълне в изтока и запада, т.е. областите на хоризонта, в които изгрява и залязва слънцето, луната и планетите. Аллах а.в се кълне в тях, защото те съдържат в себе си ярки знамения, свидетелстващи за истинността на възкресението и способността на Аллах да създаде отново своите творения след смъртта в техния първоначален вид. Нещо подобно произхожда и в този свят пред нашите очи. Всевишния е казал:

نَحْنُ قَادِرُونَ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئْكُمْ فِي مَا لَا

تَعْلَمُونَ

«Ние отредихме смъртта за вас и не ще бъдем възпрени да променим такива като вас и да ви пресъздадем в нещо, което не ви е познато. » (56:60-61).

42. Остави ги да тънат и да се забавляват, додето срещнат своя Ден, който им е обещан!

قَدَرَهُمْ يُحْضِرُونَ وَيَلْعَبُونَ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

Ако невярващите са се убедили в неизбежността на възкресението и въздаянието и въпреки това продължава да отрича знаменията на Аллах и не ги приема, то остави ги. Нека да тънат забвение в словоблудие и порочни учения, забавлявайки се със своето вероизповедание, ядат, пият и се наслаждават на временни блага. Много скоро ще настане ден, който им е обещан, за тях Аллах е приготвил мъки и страдания. Такъв е изхода за всеки, който е затаил в лъжа и незаинтересованост!

43. Деня, в който ще излязат бързани от гробовете, сякаш се устремяват към идолите.

يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِصُونَ

Аллах е съобщил за това, което ще се случи с хората при възкресението. Те ще излязат бързайки и търпеливо ще се отзоват на зова на глашатая. В този час те няма да могат да не се подчинят на този зов и няма да се отърват от неизбежното. Те ще застанат пред Господа

на световете мрачни, унижени и покорни.

44. със сведен поглед, покрити
с унижение. Това е Денят, който
им е обещан.

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذِلَّةَ ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي
كَانُوا يُوعَدُونَ

Техните души ще са изпълнени с унижение и тревога, а очите ще бъдат празни. Неподвижни и безмълвни, те ще очакват присъдата си. Това е справедливо възмездие и това е обещание на Аллах, което непременно ще се сбъдне!